

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὰς ἀεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

† Μεγάλῃ Τετάρτῃ
Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνῃς

45. «Διὰ νὰ μὴ ἐντρέπῃσαι...»

«**Τώρα**, ἐσὺ ἀδελφέ, ὅπου ἀναγινώσκεις ταῦτα, καταλαμβάνεις διὰ ποίαν αἰτίαν ὑπέμεινε μετὰ χαρᾶς τέτοιαν δημόσιον καταισχύνην ὁ Κύριος; Ἦξευρε λοιπόν, ὅτι τοῦτο ὑπέφερε, διὰ νὰ σοῦ δεῖξῃ παράδειγμα νὰ Τὸν μιμῆσαι καὶ ἐσύ· ἦγουν διὰ νὰ μὴν ἐντρέπῃσαι ἀνίσως οἱ ἄνθρωποι σὲ κατηγοροῦν καὶ σὲ ὀνειδίζουν, πὼς φυλάττεις τὰς Ἐντολάς τοῦ Χριστοῦ· πὼς θέλεις νὰ φυλάττῃς σῶα καὶ ἀνελλιπῆ, ὄχι μόνον τὰ Δόγματα τῆς Πίστεως, ἀλλὰ καὶ τὰς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ὡσὰν ὅπου τὰ Δόγματα καὶ αἱ Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας, ἓνα τὸ ἄλλο συγκρατοῦσι, καὶ πάλιν ἓνα τὸ ἄλλο κρημνίζουσι, καθὼς καὶ ἂν βγάλῃ τινὰς ἀπὸ μίαν οἰκοδομὴν τὰς μικρὰς πέτρας, σαλεύει ἢ καὶ κρημνίζει καὶ τὰς μεγάλας πέτρας».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 246 α, β)